

Hallo Allen, geacht college,

Als je doet wat je deed, krijg je wat je kreeg..

Ik ben even door de beschouwingen van afgelopen jaren gelopen. Waar ik met een frisse constructieve insteek begon, werd dat vorige keer al kritischer. Inmiddels, het is immers de 3e keer merk ik dat het benoemen van goede zaken lastiger wordt. Nog steeds houdt u (College) de kaarten tegen de borst. Geen inzichtelijke informatie, verantwoordelijkheid verleggen naar anderen, mooie plannen zonder daadwerkelijke uitvoering. U bent niet in staat de boekhouding op orde te krijgen, draagvlak wordt met de mond beleden maar nooit gemeten, de Mienskip aan zet maar zonder aan te geven waar die ruimte vandaan komt want immers-als je de ene wat geeft, gaat dat bij een ander weg.

Mienskip is geen synoniem voor bestuurlijke selectiviteit, maar dat is precies hoe het hier uitvalt: ik geef even 2 voorbeelden:

* toen de gorredijkster mienskip tegen de nieuwe skans was (met petitie) was het college doof. Nu de initiatiefgroep de ambities van het college volgt wordt een heel stedenbouwkundig plan terzijde geschoven.

* Als een dorp in de buurt van een zonnepark ligt, krijgt de ongedefinieerde Mienskip 3 ton maar als een bombeleidsplan wordt opgesteld mogen de belanghebbende natuurverenigingen er drie dagen naar kijken en is hun commentaar niet essentieel.

Dat is geen beleid: dat is bestuurlijke selectiviteit en willekeur. De toekomst moet het maar oplossen. De vraag aan de raad is: bent u degene die daarvan de gevolgen wil dragen of laat u dat ook over aan de volgende raad? ?

Als je doet wat je deed, krijg je wat je kreeg : en dat is nog meer onduidelijkheid.

Ramsey Nasr, voormalig dichter van het vaderland, riep op de zorg, onderwijs en cultuur niet langer als ornamenten van de samenleving te zien maar als fundamente van ons bestaan. Ik deel die mening van harte. Dat beeld proef ik helaas niet in uw perspectiefbrief.

U wijdt veel woorden aan de gevolgen van de covid crisis maar wat u gaat doen laat u in het midden behalve dat mensen met beperkingen nog meer zelfredzaam moeten worden en u vermijdt de ruimte om daar een menswaardige grens onder te leggen.

Die fundamentele discussie wil ik met u voeren.

Ik roep dan ook op de begroting van het soc domein separaat te behandelen. Inzichtelijk en toerekenbaar. Om grenzen aan te geven. Als de menswaardige zorg als fundament in ons bestaan mag gelden dan moet je daar ook de middelen voor beschikbaar stellen. Ik ruil daar bijvoorbeeld de geplande rotonde Hoofdstraat-Sweachsterwei graag voor in.

Ik zou willen dat u de essentie van uw verantwoordelijkheid aanvaart en zich niet verschuilt achter een gebrek aan middelen waar uw bestuur afhankelijk van zegt te zijn. Het is niet het rijk die u oplegt hoeveel u aan het sociaal domein uitgeeft. Het is niet het rijk die zegt dat dat u heffingen niet mag aanpassen. Het is niet het SDF die bepaalt dat u €300.000 aan een dorp geeft voor mooie initiatieven maar aan de andere kant bezuinigt op de WMO waardoor een groep mensen wordt getroffen voor wie zelfredzaamheid een woord is van bizarre tegenstrijdigheid. Ze willen niets liever dan zelfredzaam zijn maar kunnen dat alleen met

hulp.

Einstein zei: Je kunt een probleem niet oplossen met de denkwijze die het heeft veroorzaakt. U kunt ook verder gaan op de wijze dat u de afgelopen jaren heeft gedaan. De schuld bij een ander leggen en wachten tot die ander het probleem oplost. En die oplossing, kan ik u garanderen, komt er zeker alleen, wellicht op een wijze, waar zelfstandig Opsterland uiteindelijk na ruim 700 jaar, net als Upsaterland een begrip in Wikipedia wordt. U geeft nu al aan dat draconische bezuinigingen nodig zullen zijn om de tekorten te dekken en daaruit blijkt dat : als je doet wat je deed, krijg je wat je kreeg: nog meer tekorten..

Tekorten kun je ook oplossen door meer inkomsten. Nergens vind ik een spoor van bereidheid daar naar te willen kijken. U stelt dat mensen met een beperking, meer zelfredzaam moeten zijn:

Welke beperking heeft u als excuus voor uw gebrek aan zelfredzaamheid?

Mijn gevoel zegt dat een groot deel van de raad een andere route best wil proberen maar zich uit politieke overwegingen laat beperken. Maar veranderingen laten zich niet stoppen. Je kunt veranderingen proberen tegen te houden maar je kunt ze ook omarmen en van groeien want Als je doet wat je deed, krijg je wat je kreeg.

Met democratische groet,
Rene Koopmans
D66 Opsterland